

Nhẫn cỏ tình xưa

Thơ: Vệ - Trà Huỳnh Kim Anh
Nhạc: Đỗ Ngọc Trung - Trần Quốc Dũng

Email: saosao3105@gmail.com

Boléro Rhumba

Tùng sợi nắng nghiêng nghiêng chiều đưa hương, trên đường quê dốc
(Cuộc tình) ấy không như mình hay mơ, khi đời ta cách
nhỏ ngàn hoa hẹn thề. Ta trao nhau nhẫn cỏ, rồi đôi mình nên
ngăn năm tháng đợi chờ. Vì mỗi người mỗi ngã, buồn chi bằng yêu
duyên. Ta không làm lễ cưới nên chẳng có buồng cau. Không trầu xanh vôi
xa! Những lúc sầu nhớ quá, áp iu nhẫn cỏ thôi. Như một lời nguyện
trắng. Trao nhẫn cỏ mà ngỡ thắm thiết trăm năm! Cuộc tình
ước, đôi nhẫn này mãi mãi gắn kết đời... ..nhau. Giờ còn
đâu! Đời bẽ dâu, tình xa ứt nhòe môi mắt. Đường quê xưa, vàng hoa
...đâu! Đời bẽ dâu càng thêm chất chùng mong nhớ. Tùng chiều đông hoài niệm
nắng, nhạt nhòa những câu tương phùng. Tình mình băng giá vào đông, từng giọt
mãi, thương đôi nhẫn úa phai màu. Tình dù xa, không thể quên, em từng
buồn đến căm lạng, rớt rơi trên nhẫn cỏ, tình chết trong âm thầm còn...
đêm ngóng trông về giữa cô đơn giá lạnh, tình...
...chết trong âm thầm còn đâu! Lời hẹn ước em gửi vào thiên thu.
Biển mùa đông sóng xô năm tháng lạnh lùng. Cho em quen với
trời mù sương đầy tuyết trắng. Nhưng em vẫn nhớ mãi những ngày ta bên
nhau. Nhẫn cỏ luyện thương người xưa, nâng niu kỷ niệm, lưu dấu cuộc tình đôi ta.